

ΕΝΑΣ ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΜΟΥ

8^Η ΣΤΑΣΗ: ΣΤΗΝ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΠΥΛΑΙΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ: Γιάννης, Σαύρος, παιδί 1, παιδί 2, παιδί 3, παιδί 4, φύλακας 1, φύλακας 2, διερχόμενοι από την Πύλη, μικροκαλλιεργητής, μεγαλοκαλλιεργητής, πυροπαθείς.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Σαύρο θέλεις να κάνουμε ακόμη μια στάση;

ΣΑΥΡΟΣ: Όχι άλλη Γιάννη, είμαι πλέον κουρασμένος.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Σε παρακαλώ Σαύρο, θα πάμε κάπου εδώ κοντά.

ΣΑΥΡΟΣ: Δηλαδή πού;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Μμμ... να σκεφτώ.... Μήπως στον Λευκό Πύργο; Μπααα, πολύ «λευκό». Μήπως στον Πύργο του ΟΤΕ; Μπαα.... (τον διακόπτει ο Σαύρος)

ΣΑΥΡΟΣ: Κατάλαβα, πολύ σύγχρονο.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Σαύρο, σκέφτηκα κάτι. Θες να κάνουμε ένα ταξίδι φανταστικό, στο χρόνο και όχι στο χώρο;

ΣΑΥΡΟΣ: Δεν καταλαβαίνω τι εννοείς.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Εδώ στην γειτονιά μας, στην Πυλαία, πριν από πολλά χρόνια υπήρχε μια Πύλη, μια πόρτα, από την οποία μπορούσε να μπει κάποιος μέσα στην πόλη η οποία ήταν περιτειχισμένη από ψηλά τείχη. Από αυτήν την Πύλη πήρε το όνομά της η περιοχή μας.

Ε! εσύ ξερόλα (απευθύνεται στον αφηγητή) μίλα μας λίγο. όταν δεν θέλουμε μας μιλάς.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Πύλη της Πυλαίας: Η πόλη της Θεσσαλονίκης για λόγους ασφάλειας από τους διάφορους επιδρομείς περιβάλλονταν από κάστρα και πύργους. Οι φρουροί που υπερασπίζονταν την ανατολική πύλη χτίσανε τα σπίτια τους γύρω από αυτήν και μέναν με τις οικογένειές τους εκεί. Με το πέρασμα των χρόνων τα σπίτια πλήθυναν και έτσι δημιουργήθηκε ο συνοικισμός.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Για φαντάσου Σαύρο. Από τα λίγα σπίτια που έκτισαν οι φύλακες στην αρχή δημιουργήθηκε μια ολόκληρη πόλη. Φαντάζομαι ότι είμαι πάνω σε αυτήν την πύλη.

ΣΑΥΡΟΣ: Και τι βλέπεις;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Βλέπω ότι την ημέρα είναι ανοικτή και οι ταξιδιώτες μπαίνουν και βγαίνουν από αυτήν (παιδιά που κάνουν τους ταξιδιώτες). Βλέπω φύλακες να είναι πάνω σε αυτήν και τα παιδιά τους να παίζουν από κάτω.

ΣΑΥΡΟΣ: Τι παίζουν;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Παίζουν πόλεμο.

ΠΑΙΔΙ 1: Παραδώστε την πόλη.

Παιδί 2: Όχι, θα πολεμήσουμε και θα την υπερασπιστούμε.

ΠΑΙΔΙ 1: Θα σας κατακτήσουμε και θα γίνεται δούλοι.

ΠΑΙΔΙ 2: Θα πολεμήσουμε μέχρι να πεθάνουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Πω, πω τι άγρια που είναι αυτά τα παιδιά. Άραγε πηγαίνουν σχολείο;

ΚΟΡΙΤΣΙ 1: Εμάς τα κορίτσια δεν μας αφήνουν

ΑΓΟΡΙ 1: Εμένα έχουν λεφτά οι γονείς μου και παίρνουν δάσκαλο.

ΑΓΟΡΙ 2: Εμένα δεν έχουν λεφτά και με στέλνουν να μάθω να χτίζω σπίτια.

ΣΑΥΡΟΣ: Οι μεγάλοι τι κάνουνε;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Όσοι δε φυλούν την Πύλη καλλιεργούν τα χωράφια τους. Κάποιοι έχουν λίγα χωράφια, κάποιοι πολλά περισσότερα.

ΜΕΓΑΛΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ: Θέλω να μου δώσεις τα χρήματα που σου δάνεισα.

ΜΙΚΡΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ: Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή. Δεν είχα μεγάλη σοδιά φέτος.

ΜΕΓΑΛΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ: Τότε θα σου πάρω τα χωράφια σου και θα δουλεύεις για μένα στα χωράφια αυτά.

ΜΙΚΡΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ: Αν υπήρχε ακόμη ο νόμος του αλληλέγγυου δεν θα συνέβαινε αυτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Πω, πω εμείς ζούμε με τόσες ανέσεις ενώ αυτοί κοπιάζουν τόσο πολύ για το οτιδήποτε.

Τώρα βλέπω δύο φύλακες. Θέλω να τους μιλήσω.

ΦΥΛΑΚΑΣ 1: Γεια σου μικρέ. Πώς από τα μέρη μας;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Είμαι από τα μέρη σας αλλά από άλλη εποχή.

ΦΥΛΑΚΑΣ 1: Δηλαδή;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Άστο. Πες ότι είμαι από αλλού.

Θέλω να μου πείτε τι κάνετε εάν δείτε εχθρικό στρατό να πλησιάζει;

ΦΥΛΑΚΑΣ 1: Στέλνουμε αγγελιοφόρο στο παλιό παλάτι του Γαλέριου όπου τώρα κατοικεί ο βυζαντινός διοικητής της Θεσσαλονίκης. Από κει και πέρα όλοι οι κάτοικοι της πόλης την υπερασπιζόμαστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Τι μέσα έχετε;

ΦΥΛΑΚΑΣ 1: Καυτό λάδι, τάφρους με νερό, παγίδες, τόξα, ακόντια. Τέλος το υγρό πυρ το οποίο για αιώνες είναι το δυνατότερο όπλο μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Αν τραυματιζόταν κάποιος από εσάς τι τον κάνατε;

ΦΥΛΑΚΑΣ 1: Τον φροντίζουμε μόνοι μας με τρόπους που έχουμε μάθει από τους παλιότερους. Έχουμε όμως και γιατρούς στο στρατό μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Και πού έχουν σπουδάσει;

ΦΥΛΑΚΑΣ 1: Υπάρχει ένα μεγάλο Πανεπιστήμιο στην Κωνσταντινούπολη, το πανεπιστήμιο της Μαγναύρας. Εκεί έχουν σπουδάσει οι περισσότεροι.

ΦΥΛΑΚΑΣ 2: Η Θεσσαλονίκη είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της βυζαντινής αυτοκρατορίας αυτήν την εποχή και είναι πολύ σημαντικό να μην πέσει στα χέρια των εχθρών.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Η Αθήνα;

ΦΥΛΑΚΑΣ 2: Η Αθήνα είναι μια μικρή πόλη.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Η Αθήνα κάποτε είχε μετατραπεί σε ένα μικρό χωριό. Η Θεσσαλονίκη, πάντοτε, σε όλη την ιστορία της, ακόμη και όταν την είχαν κατακτήσει ξένοι λαοί, ήταν μεγαλούπολη.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Γι αυτό αυτοί οι φύλακες αισθάνονται τόσο μεγάλη ευθύνη για τη δουλειά που κάνουνε.

ΦΥΛΑΚΑΣ 2: Είπες πριν ότι είσαι από άλλη εποχή. Θα μας πεις τι συμβαίνει σε αυτήν την εποχή;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Στη δική μου εποχή δεν υπάρχουν κάστρα και Πύλες. Θα σας πω όμως τι έγινε στη Θεσσαλονίκη 100 χρόνια πριν τη δική μου εποχή.

ΦΥΛΑΚΑΣ 2: Και εσύ πώς το ξέρεις αφού έγινε 100 χρόνια πριν να ζήσεις εσύ;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Ε, γι αυτό είναι τα σχολεία.

ΦΥΛΑΚΑΣ 2: Λοιπόν θα μας πεις;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Τον Αύγουστο του 1917 μια τεράστια πυρκαγιά έκαψε το μεγαλύτερο μέρος του κέντρου της πόλης. Σπίτια, καταστήματα, τζαμιά, συναγωγές, εκκλησίες, δρόμοι, πλατείες, ξενοδοχεία κι όλη η προκυμαία της πόλης παραδόθηκαν στις φλόγες που κάπνιζαν για πολλές μέρες μετά. 72.000 κάτοικοι της πόλης έμειναν άστεγοι. Από τις 168 χριστιανικές εκκλησίες που φτιάξατε εσείς οι βυζαντινοί διασώθηκαν μόνο οι 19. Η εκκλησία της Αγίας Σοφίας σώθηκε, γιατί την προστάτεψε ο μεγάλος περίβολός της και οι φλόγες δεν κατάφεραν να τη φτάσουν. Έτσι στον περίβολό της βρήκαν καταφύγιο οι πυροπαθείς κάτοικοι του κέντρου της πόλης.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Φωτιά, φωτιά.

ΣΑΥΡΟΣ: (Ξεφυσά δυνατά) φφφουου, φουουου

ΠΑΙΔΙΑ: Πάνε τα σπίτια μας! Πάει το βιος μας! Στάχτη γινήκανε!

ΓΙΑΝΝΗΣ: Α ρε Σαύρο, αν ζούσες εσύ το 1917 θα είχε σωθεί η μισή Θεσσαλονίκη.

ΣΑΥΡΟΣ: Όλοι όσοι περάσαν από την πόλη αιώνες τώρα

οι γνωστοί, αλλά κι αυτοί που ξεχαστήκαν,

πάνω στου ύπνου τη σκοτεινή αιώρα

τα ίδια με εμάς ονειρευτήκαν.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Πάμε Σαύρο εδώ παραδίπλα.

.....

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Όπως ξέρετε όλα τα όνειρα κάποτε τελειώνουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Όταν κάποια όνειρα τελειώνουν αρχίζουν κάποια άλλα ακόμη καλύτερα

Ένα κορίτσι θα πάρει το βιβλίο «ένας δεινόσαυρος στο μπαλκόνι μου» , το οποίο θα είναι ανοικτό, θα φυσήξει τη χρυσόσκονη που θα είναι μέσα και θα το κλείσει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Προσοχή! Το έργο τελείωσε! Δεν έχει άλλο! Μπορείτε να ενεργοποιήσετε τα κινητά σας τηλέφωνα!

τραγούδι